

[Erik Eriksen.]

4 pct.s ydelse af al fremtidig grundværdistigning, og man havde gjort opmærksom på, at dette ville betyde en skat af møntforringelsen o. s. v. Denne artikel sluttede så med, at man havde bedt om, at der nu fra radikal side ville blive givet klar besked om, hvad man ville gøre på det foreliggende grundlag. Dette spørgsmål gav det ærede medlem hr. A. C. Normann et klart svar på. Må jeg igen bede om tilladelse til et kort citat? Det ærede medlem udtalte:

„Vi vil ikke støtte disse planer. Jeg vil bekende, at jeg fortsat er tilhænger af grundskyldstanken, men under de nuværende forhold vil jeg ikke medvirke til at gennemføre et forslag, der rent ud sagt er tåbeligt“.

Jeg må altså have lov til i hvert fald indtil videre at gå ud fra, at den mand, der er det radikale venstres politiske ordfører ved denne lejlighed, på så afgørende og fundamentalt et område naturligvis vedstår det, han har fået sine stemmer på under valgkampen.

Der er en ting mere, som jeg i og for sig er ked af at måtte fremdrage, men jeg bliver nødt til det. Den højtærede minister hr. Viggo Starcke kom i forbindelse med sin omtale af denne hemmelige protokol med en udtalelse, der oprigtig talt forbløffede mig. Den højtærede minister talte om proprietær Møller, der er medlem af retsforbundets forbundsråd. Denne mand havde talt ved et møde i Varde, og mødet var refereret i bladet Vestkysten. I referatet var også meddelelse om den hemmelige protokol; men nu siger den højtærede minister i dag, at han har talt med proprietær Møller, og denne havde oplyst over for ministeren, at han ikke med et ord havde nævnt noget om den hemmelige protokol. Jeg har her Vestkystens referat, og jeg vil være venlig at udtrykke det sådan, at enten må proprietær Møller eller den højtærede minister hr. Viggo Starcke huske meget forkert; jeg synes, vi skylder den pågældende referent at få det klaret.

Dette referat vakte en del opmærksomhed, fordi det var første gang, denne protokol omtales offentligt. Af referatet kan man se, at hr. Møller indledte mødet med at sige, at han havde regnet med, at det var et internt retsstatsmøde, hvor man kunne

skælde hinanden ud, men da han nu så, at der var en referent til stede, måtte man jo i nogen grad afholde sig fra det. Jeg står som sagt med et udførligt referat, og af dette referat fremgår det også, at f. eks. retsforbundets kandidat i Esbjergkredsen, lærer Nøhr, gav udtryk for en hel del ængstelse, bl. a. for, hvilke garantier man havde imod en toldlov, når man nu kom ind i denne regering. Hertil svarede proprietær Møller, at det alt sammen var nævnt i den hemmelige protokol. Jeg går naturligvis ud fra, at den højtærede minister handler i god tro, når han udtaler sig, som han gør i dag; men da den mand, der har refereret dette møde, opholder sig her i bygningen — jeg er villig til at præsentere ham for den højtærede minister — synes jeg, at vi skal have klaret, hvad der er rigtigt. Jeg tør sige, at det er en i enhver henseende pålidelig og sanddru mand. Alting tyder på, at enten tager den højtærede minister eller proprietær Møller fejl, idet jeg er i stand til at oplyse, at dagen efter, at Vestkysten havde bragt referatet, blev bladet ringet op af proprietær Møller, som sagde, at nu, da regeringen var dannet, var protokollen sikkert ikke hemmelig mere, og at der derfor næppe kunne være noget i vejen for, at Vestkysten kunne få lov til at offentliggøre indholdet.

Må jeg sige til den højtærede minister, at jeg er lidt forbavset. (*Afbrydelse af socialministeren* [Bomholt]). Nå, det var den højtærede socialminister. Han har jo fået andet embede; det er morsomt at høre, at han også kan hævde sig i det. Den højtærede minister uden portefølje siger i dag i sin filosofi — det skal jeg slutte med — at ingen er så svære at stille tilfreds som utilfredse mennesker. Jeg kan filosofere videre og sige, at når jeg har betragtet det højtærede retsforbunds arbejde i de senere år, står det for mig sådan, at man kan sige: ingen er så lette at lokke som utilfredse mennesker.

Jeg har en lille ting at sige til den højtærede økonomiminister, som var inde på, at det ville være højst usædvanligt, om der fandt en genudsendelse sted af radioens sidste vælgermøde. Jeg kunne næsten se rædslen lyse ud ad den højtærede ministers øjne. Jeg vil gerne sige, at det er der ikke noget usædvanligt i; det sker ofte, når en udsendelse har været særlig interessant — det være sig psykologisk, sagligt, vedrørende